

ждата отъ четене, не пипвате никаква книжка, отвиквате да чете. Болшинството изпадатъ въ такова положение, че ако случайно ги накаратъ да прочетатъ нѣкоя книжка, свиватъ рамене и засрамено си признаватъ, че не могатъ, макаръ като ученици да сѫ били първи по четене. Така се създава апатията къмъ четене и се поставя една голѣма стена къмъ по-нататъшното образование и просвѣта. Каква печална действителност, наистина, отъ която човѣка би трѣбвало да се черви. По тоя путь се отива до тамъ, че младежи, които като деца — ученици съ плачъ сѫ изтръгвали отъ родителите нѣкой левъ, та да се абониратъ за любимото имъ детско списание, сега категорически отказватъ да отдѣлятъ отъ онова, което сами сѫ припечелили и дадатъ за нѣкоя полезна книжка или списание.

Но ще кажете, печалбитъ ни сѫ малки, животътъ е много скжъп, за какво по-преди да даваме припеченитѣ си пари. Пъкъ и самигъ книги не сѫ евтини. Въ това сте прави. И азъ се съгласявамъ съ васъ. Но чуйте какво ще ви кажа: и това положение не е безизходно. И отъ него благополучно може да се излѣзе, стига да има желание. Но какъ? Ето въпроситѣ, на които искамъ да ви отговоря по-нататъкъ, ако наистина сте си ги задали и се нуждате отъ отговоръ.

Това, драги младежи, което съмъ човѣкъ не може да напра-

ви, свършва го съ помощта на другите. „Съединението прави силата“, казва една наша поговорка. А друга я допълня, като казва: „Сговорна дружина планина повдига“. Насъ въ случая интересува въпросътъ, какъ да си помогнемъ, та да се снабдимъ съ добри книги и списания за четене. Безспорно, да отдѣля всѣки отъ васъ по 50—60 или 100 лв. за книги отъ оскажднитѣ си срѣдства, ще му се виждатъ много пари. Но, ако това нѣмате възможност да направите, ще се съгласите, вѣрвамъ, съ мене, че, ако се сдружите 50 — 60 или 100 души и дадете само по 10 лева, съ събранитѣ 5-600 или 1000 лева ще могатъ да се купятъ не една книга, не едно списание, а много книги и списания, отъ които ще можете всички да се ползвате. Книгата не е като многото други артикули, които, еднакъ използвани отъ единого, другъ да не може да я използува. Отъ добрата книга, пазена грижливо, могатъ да се ползватъ не единъ, не десетъ, не 50—60, а повече отъ 100 души. На всички еднакво тя ще утоли глада и жаждата за знания, стига да се чувствува такива нужди. Същате се, вѣрвамъ, какво искамъ да ви кажа съ тѣзи си думи. Искамъ да ви наведа на мисъльта да образуваме просвѣтително сдружение или както се назва читалищно сдружение, искамъ да си основемъ читалище. Тукъ дължа едно малко пояснение. Мнозина